

тат на Джима. Джимъ помисли смърть-та си невбѣжна; видѣ объслото готово, и намѣсто него избра си той самъ друга смърть. Той заби два пѣкти въ гърдитѣ си широкія ножъ на Цецилія.

Въ сжщата минута влѣзваше Джонъ въ стая-та му.

— О! злополучный! извика, като видѣ Майориванка смъртно раненъ, кѣсно съмъ стигналъ за да та спася.

Съ помощь-та на хората си изнесе го вънъ отъ затвора, безсиленъ, окървавенъ и близо да издъхне. Аннита чакаше тамъ на близо съ стѣснено сърдце исхода на предпріятіето. И тутакси като видѣ любовника си полумъртъвъ хвърли са на него и го облѣ съ сълзыгъ си. Джимъ са свѣсти отвори си очитѣ, стисна я за ржката, цалуна я нѣжно и ѝ рече за послѣдни тѣзи думы.

— Аннита, обычамъ та!

И подирь малко издъхна.

Мисъ Брайлей останѣ неутѣшна за смърть-та на Джима. Тя живѣ далечъ отъ свѣта, и, при сичкыгъ предложенія на баща си, нерачи никога да са ожени. Цецилія Антробисъ пріе монашескій животъ и са затвори въ единъ женскій манастирь; а Андрей Стефенсонъ, на когото жителитѣ на Балтимора отдадохъ бѣдствіето на Майориванка не са избра вече другій пѣтъ за кметъ.